Ч. 72 Субота 30 марта (12 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Др. Кербер про ситуацию. — Митова політика Анґлії.)

На передпослідвім засїданю палати послів забрав слово між иншими бесїдниками і президент міністрів др. Кербер, і виголосив довшу бесїду про ситуацию. Бесїдник заявив, що правительству найбільше залежить на тім, щоби не появила ся нова хмара на парляментарнім видноврузї. Цельску справу можна оцїнювати з двоякої точки: з точка голосованя на послїднім засїданю, і з точки істнованя рівнорядних славяньских кляс в цельскій ґімназиї. Справедливим є твердженє, що кожде правительство може до якогось степеня вплнвати на вислїд голосованя в якійсь справі. При внутрішній борбі межи великими парляментарними сторонництвами, яка нераз доводить до насильних вибухів, язичком ваги, рішаючим про вислїд, є дрібні фракциї. Анї всї нїмецкі сторонництва, анї всї славяньскі сторонництва не творять більшости. Рішенє остає в руках дрібних фракций, які прилучають ся до сеї, то до тої народної ґрупи. Однак тут вплив правительства устає, бо як-раз в критичних хвилях ті сторонництва питають ся, які користи можуть вийти для них, або які шкоди з прилуки до тої, чи сеї ґрупи, міркують чого можуть побоювати ся в будучинї, а чого надїяти ся, і після того примінюють своє поведенє. Давнїйше завсїгди укладали ся компроміси народних сторонництв з фракциями, які не належать до тої самої народної ґрупи, але прилучили ся із прихильности для спільних інтересів. Те властне змінило ся тепер зовсїм. Нинї якась національна пристрасть опановує сторонництва і звертає ся прямо ворожо против всїх, що не належать до того самого племени. З тої причини правительство не може промостити дороги до компромісу. Компроміс народних сторонництв був би спасенем, і не зраджу зовсїм тайни, коли скажу, що під національним миром розумію як-раз компроміс усїх великих сторонництв, який дозволить розвій усїх народностий. Коли то стане ся, будемо дуже вдячними, бо для правительства приятнїйший обовязок підпирати розвій всїх народностий, як стояти на сторожи, аби національна борба не перемінила ся в національну війну. Як справи укладають ся, коли правительство без повновласти від сторонництв старає ся завести національний компроміс, виявило ся найлїпше в цельскій справі. Не думаю, аби котре небудь сторонництво було вдоволене з дальшого ходу сеї справи. Богато важнїйшою, як голосоване над резолюцию ґр. Штірґа видає ся менї сама цельска справа, яка вже кілька разів доводила до острих конфлїктів. Коли би сю справу схотїли уважати такою, якою она є: культурною квестиєю, а не політичною, тодї не тяжко би найти розвязане. Наукові заведеня, як такі, не суть нїколи предметом спору. Однак тому, що рівнорядні кляси цельскої ґімназиї повстали під знаком національної борби, конфлїкт заостряє ся і робить сю справу предметом безнастанної, пристрастної борби межи Нїмцями а Славянами. Вправдї я не вірю, щоби Словінцї хотїли звідтам урядити побідоносний похід против Нїмців, але не можу сперечати ся з Нїмцями, коли они в те вірять. Отже на кождий случай, належить найти форму, аби сему зарадити. Хочемо поважно приступити до усуненя цельских клопотів, але так, що Словінцї при тім не потерплять. Надїю ся, що ті виводи дали достаточне поясненє будучого поведеня правительства, яке з витичної лїнїї своєї політики не дасть звести ся. Так само і мій товариш др. Пентак не робить сего з певностию, і з певностию не хотїв сего вчинити своїм голосованєм против резолюциї ґр. Штірґа. Від нас всїх, що засїдаємо тут на мінїстерскій лаві, є далекою думка про боротьбу. Инші держави мають тую користь, що суть національно одноцїльні. В Австриї де побіч себе живе тілько народностий, треба старати ся, щоби они терпіли себе і щоби Австрия стала для всїх огнищем і заборолом спокою.

Акция, яку Анґлія розпочала і виграла против цукрових премій, високої оплати на цукор і цукрових картелїв континентальних держав, була здає ся тілько початком великої акциї против континентального промислу, а в обороні власної продукциї. Тепер Анґлія вже зачинає борбу против ріжних заграничних товарів, котрі або цїлком не платили мита або дуже мале. Найновійші вісти з Льондону доказують, що анґлїйске правительство поробило вступні кроки до підвисшеня оплати на ріжні імпортовані фабрикати. Можлива річ, що ся акция має також фіскальну цїль, аби так на анґлїйскім населеню, як і на чужих фабри-

47) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Недалеко палати зібрала ся була така гурма людий, що намістник побоював ся якогось нещастя, і велїв свому поводаторови задержати конї, та вислав кількох поліцийних вояків на поміч бігунам, що побігли були наперед; але видко, що єго ждала радістна вість, бо коло брами палати зачув він крик людий, котрий не подобав на якийсь жаль, лиш був криком радости, а на подвірю палати застав депутацию із Сетї'ого дому, котра з припорученя Амені'го оповістила єму і народови, що стало ся велике чудо, бо серце Амонового барана, котрого роздерли були дикі зьвірята, знайшло ся знову в груди помершого побожного пророка Руї.

Анї зліз зараз з воза, вкляк перед цїлым народом, що й собі пішов за єго приміром, зняв руки в гору до молитви, і на голос дякував богам.

Коли він по довшій хвили встав знову, і зайшов до палати, з'явили ся невільники, котрі на приказ намістника роздавали людем хлїби.

— У намістника щедра рука, — сказав якийсь столяр з Теб до своєї сусідки. — Подивись який то білий хлїб. Сховаю єго та понесу дїтем.

— Дай менї кусник, — відозвав ся якийсь хлопець, вирвав столяреви бохончик з руки, й втїк, пересуваючись жваво людем помежи ноги.

— А ти крокодилїй накорінку! — крикнув обрабований. — Тоті хлопчиска то з кождим днем стають зухвальші.

— Бо голодні, — сказала жінка, оправдуючи хлопця. — Батьки пішли на війну, а матері не мають для дїтий більше нїчого, як лиш папірусевий стрижінь та льотосове зерно.

— Нехай здоров видихає, — сказав столяр усьміхнувшись. — Пхаймо ся на ліво! Онтам іде слуга з новими хлїбами.

— Видко, що намістник дуже втішив ся новим чудом, — сказав якийсь швець. — Ставить ся, а то єго щось коштує!

— Та бо такого вже давно не бувало, — докинув якийсь кошикар, — а Анї, видко, тїшить ся особливо длятого, що то як-раз Руї удостоїв ся сьвятого серця. Ви питаєте, длячого. От бачите, які ви дурні. Гатшепсу єсть прецї Анї'го родоначальниця.

— А Руї був пророком в сьвятини Гатшепсу, — сказав столяр.

— А єреї з тамтого боку держать з давним королївским родом, я то знаю, — відозвав ся якийсь пекар.

— Як би то тота була якась тайна! — сказав на то швець. — Та бо давні часи були й лїпші, як теперішні. Війна все пожирає, а люди, що колись мали ся добре, ходять тепер босі, бо не мають за що шкіри купити. Та й добича з послїдного року пішла з вітрами. Рамзес, то правда, великий герой на війнї і син Ри, але що він може вдїяти без богів, котрим, видко, вже в Тебах не сподобало ся; бо й длячого би сьвяте серце барана шукало собі нового осїдку в некрополї та й в груди прихильника давного....

— Держи язик за зубами, — остерігав кошикар, — бо ось іде сторожа поліцийна.

— Треба менї іти до роботи, — відозвав ся пекар, — бо на завтрішне сьвято треба печи богато.

— Та й у мене робота, — зітхнув швець, — бо хтож хотїв би завтра іти босо за королем богів до некрополї?

— Мабуть зарабляєте красний гріш, — відозвав ся на то кошикар.

— Та якось би то було — відповів швець, — колиб чоловік мав лїпшу поміч; але челядники пішли всї на війну. З драпівими хлопцями треба мучити ся. А відтак тоті жінки! От моя купила для себе на процесию нову сукню, а для дїтий, навіть для маленького, нашийники. Таже чоловік охотно віддає честь своїм помершим, а они за то й відплачують ся инодї своєю ласкавою помочию, але тоті жертви коштують мене вже тілько, що хоч би не казати. Більше як половина мого зарібку іде на них.

кантах відбити гроші, які зїла і еще зїсть нещаслива війна в Африці. Митові власти всїх портів одержали повідомленє, що їм не вільно давати дозволу на ввіз всяких товарів вільних від мита. То відносить ся не лиш до будівельного дерева але і до всїх инших товарів вільних від мита. Дневники доносять, що митові власти портів, в ожиданю зарядженя підвисшаючого мита не впускають товарів і не позваляють переносити їх з портів до магазинів. То відносить ся специяльно до масла, оливи і скла. Лівернульскі дневники доносять, що митові власти не впускають цукру, бо надіють ся підвисшення мита на цукор. Оногди розійшла ся поголоска, що в найблизшім буджеті вже буде позиция з доходу підвисшеного мита на цукор. Ті поголоски не викликали на біржи підвисшеня ціни цукру обложеного митом; підскочила троха ціна рафінованого цукру.

Новинки.

Львів дня 11-го цьвітня 1902.

— **IV. з'їзд славяньских дневникарів** відбуде ся сего року в Люблянї на латиньскі Зелені сьвята з отсею програмою: 1) в суботу вечером дня 17-го мая привитанє; 2) перше засїданє 18-го мая перед полуднем; 3) звідуванє міста і бенкет, який урядить місто Люблява; 4) прогулька до Бледу (Veldes) дня 19-го мая перед полуднем, а до Триесту пополудни. На засїданє зголосили ся вже з слїдуючими рефератами: п. Фр. Говорка „про центральний союз славяньских дневникарів"; п. Прокоп Ґреґр „про славяньске бюро кореспонденційне"; др. Стефан Родїць і др. Вол. Левицкий „про деяких пропаґаторів славяньскої взаїмности"; др. Прайс „про економічні відносини межи Славянами".

— **Руский театр**, перебуваючий тепер в Станиславові, подає до відомости, що в суботу, дня 12 цьвітня вистава оперети „Барон циганьский" Штравса відбуде ся при співучасти артистки львівского театру панї Ф. Лопатиньскої і войскової орхестри 24 п. п.

— **Вдовичо-сирітский** фонд сьвящеників станиславівскої епархії виносив з кінцем 1901 року 248.157 корон 65 сотиків. Та сума, що становить корінний фонд, була так уміщена: на довгах гіпотечних 78.000 К, в цїнних паперах 164.468 К, в щадничих книжочках 5689 К 65 с. Крім того було готівкою і на книжочках щадничих в касї до розпорядимости 24.258 К 81 с.

— **Реміснича школа в Дроговижи**, удержувана Скарбківскою фондациєю, має перейти під управу краєвого видїлу і краєвої промислової комісиї. Переговори в тій справі межи радою надзираючою фондациї і краєвим видїлом розпочали ся в 1899 р. а скінчать ся сими днями. На ту цїль вставлено до буджету суму 8000 корон.

— **Нещаслива пригода.** З Богородчан доносять нам: Дня 3-го цьвітня с. р. 9-лїтна Олена Будилкевич, донька Івана Будилкевича, господаря з Жураків, ідучи до школи переходила через кладку на ріці Бистриці солотвиньскій і впала до води та утонула ся. Тїло єї видобув з води Дмитро Будилкевич яких 600 кроків від місця, де дитина впала. В справі сій веде ся судове доходженє.

— **Жертва пияньства.** Оногди вечером наїхав поїзд зелїзниці льокальної Львів-Янів при кільометрі 47·8 на ідучого в нетверезім станї зарібника Франца Скульского, котрий дізнав тяжкого покалїченя лївої руки і ноги. Раненого відвезено до загального шпиталя у Львові.

— **Убийство.** В Яворнику небилецкім, повіта стрижівского, господар рільний Яков Ісквицкий побив так тяжко підчас колотнечі свого сусїда Франца Цюбу колом по голові, що той в годину пізнїйше наслїдком одержаних ран закінчив житє. Убийника арештувала жандармерия.

— **Злочин для рабунку.** Зі ставу в Бережанах витягнено оногди рано трупа 32-лїтної женщини Теклї Крамар, котру — як з переведених вислїдів показало ся — удусили для рабунку. Підозріні о сповненє того злочину чотири мужчини, находять ся вже в слїдчій вязници.

— **Огонь.** В Дунаєві знищив оногди огонь 22 хат селяньских разом зі всїми будинками господарскими. Шкода есть дуже велика.

— **Огнї.** Дня 2 цьвітня навістив огонь два рази сільце Узик коло Єзуполя повіта станиславівского. О год. 1 в полудне згоріли будинки господарскі Павла Петеньского. Шкода 900 К. була обезпечена. О 8 год. вечером погоріли братя Рудковскі а шкода около 5000 К. не була обезпечена. — Того самого дня погоріли у Вовчинци три господарі, а шкода виносить 4300 К. лиш один з погорільцїв не був обезпечений.

— **Самоубийства.** Дня 6 с. м. в ночи повісив ся у власній хатї Іван Крічок, лїт 53 з Забіря, повіта равского. Причина самоубийства не звістна. — В Калуши повісив ся господар Газ, лїт 46, в приступі горячки тифової.

— **Жертви катастрофи в Шемасї.** Після послїдного звіту о катастрофі в Шемасї згинуло там підчас землетрясеня в самім містї 914 людий а в сусїдних 86 отже кругло тисячка людий.

— **Душитель дїтий в Празї.** Від кількох недїль жили Пражани, именно люди, що мають дїти, у великім страху. В однім або другім домі являв ся нараз звідкись якийсь незнакомий молодий мужчина, і скоро де побачив яку дитину, так зараз ловив єї і душив. На щастє, не задушив доси нїякої, бо за кождий раз єго відогнали, але нїхто не міг єго зловити, бо так зараз втїкав і щезав, що нїхто не міг єго здогонити, анї добачити, де він подїв ся. Вї второк сего тиждня, в однїй каменици на вороновских Виноградах, підгородю міста Праги, стояв на подвірю девятилїтний хлопець, Йосиф Веверка, і бавив ся пилкою. Аж ось приходить до него якийсь може 25-лїтний мужчина, блїдий з лиця, безвусий, і з очима як скляні баньки, але порядно убраний, і питає хлопця, де мешкає властитель дому, почтовий официял Кальдерар. Хлопець повів незнакомого на сходи, а той тогди вхопив єго і затягнув до пивницї та став там душити. Хлопець став кричати і кли-

---

— В першім горю по моїй покійній ґаздини — відозвав ся пекар — я обовязав ся приносити кождого нового місяця одну меншу а що року одну більшу жертву. Єреї не опускають нїчого з того, що чоловік обітував, а то часи стають щораз гірші. А до того ще й померша не добра на мене, така сама, яка була й за житя, бо коли менї приснить ся, то анї разу не скаже менї доброго слова а нераз мене й намучить ся.

— Она тепер ясний всевидущий дух — відозвала ся жінка кошикаря — а ти певно був їй невірний. Блаженні знають все, що дїє ся на земли і що дїяло ся.

Пекар став чогось покашлювати а швець відозвав ся:

— Дав би то Анубіс, володїтель підземного сьвіта, щоби борше помер як моя стара, бо коли она довідає ся від Озиріса, що я тут на земли всего наробив, а їй вільно перекинути ся в що небудь і она готова би то зробити, то зявить ся менї в ночи яко рак та буде мене щипати, або приляже мене тяжкою зморою.

— Коли ти борше помреш — сказала на то жінка, — то она все таки прийде пізнїйше на тамтой сьвіт і там всего довідаєсь о тобі.

— То вже не так небезпечно — засьміяв ся швець, — бо тогди преці і я сам буду блаженним, а єї минувше житє розкриєсь передомною. А оно, здаєсь, не буде також зовсїм чисте, а кине она на мене черевиком, то я на ню копитом.

— Ходи домів — сказала жінка кошикаря і потягнула свого чоловіка за собою, — не вчуєш тут нїчого доброго.

Всї, що стояли коло них, засьміяли ся, а пекар відозвав ся:

— Та й менї вже найвисша пора іти; мушу бути в некрополі, заким ще змеркне ся, та поставити там стіл на завтрїшне сьвято. Мої товари стоять при самім вузкім входї на долину. Приведи, шевче, свої дїти до мене, дам їм щось солодкого. А може поїдеш зі мною на тамтой бік?

— Мій молодший брат вже туди поїхав — відповів швець. Ми маємо ще орудку тут в Тебах, а я стою тут та балакаю цїлий час! Та не знати, чи покажуть завтра сьвяте серце барана?

— Певна річ — відповів пекар. — Май ся в гараздї! Ось і мої скрипні.

Глава одинайцята.

Разом з пекарем поїхали й сотки людий до некрополї мимо того, що була вже пізна пора.

Там було їм вільно під доглядом сторожи безпечности бути через цїлу ніч перед сьвятом, бо они мусїли там уставляти свої столи і дашки над ними, розкладати свої товари, ставити свої шатра, а скоро лиш на другий день сонце показало ся, був на сьвятій ріці заказаний всякий рух торговельний, а вільно було виїздити з Теб лиш сьвяточним лодкам і таким, що перевозили за ріку богомольцїв, мужчин, жінок і дїтий, туземцїв і чужинцїв, що брали участь у великій процесиї.

Та й в сьвітлицях і робітнях Сетївого дому був більший рух як звичайно.

Посьвяченє чудесного серця перервало було на короткий час приготовленя до торжества. Тепер справляли ся хори знову, там відбували ся проби представленя, яке мало відбути ся на сьвятім озері [1]), тут обтирали з пороху образи богів і убирали [2]) їх та відновляли краски сьвятих ознак, тут провітрювали кожі пантер і инші єрейскі ризи, чистили берла, кадильницї і всїляку металеву посудину, там украшали сьвяточну лодку, котру мали нести підчас процесиї [3]). В сьвятім гаю Сетївого дому плели менші ученики під доглядом городників сьвятинї вінцї та уплїтки до украшеня пристанї, сфінксів і божків в сьвятини. Перед пільонами позатикано хоругви на довгих жердках, закованих зелїзом а серединою через подвірє порозвішувано пурпурові вітрила, щоби від них був холод.

Настоятель приносів, котрому помагали писарі записуючи зараз, що лиш хто приніс, та неокори і єрейскі раби, що увихали ся жваво, відбирав вже тепер худобу, збіже та овочі, котрі звичайно в день сьвята долини приносили жителї зі всїх сторін краю на жертву до Сетївого дому.

Амені навідував ся то до сьпіваків, то до чудотворцїв, котрі мали показати народови незвичайні переміни, то знов до неокорів, котрі уставляли трон для намістника і крісла для відпоручників других брацтв єрейских з цїлого краю [4]) то для пророків з Теб, або заходив до єреїв, що робили кадило або й до служби, котра приготовляла тисячі ламп для сьвятої ночи — словом був всюди; тут додавав охоти, там хвалив. Коли переконав ся, що все робить ся як найлїпше, приказав одному „сьвятому отцеви" закликати Пентаура.

Молодий єрей, попращавшись з сином Рамзеса, Рамерім, котрого виключили із сьвятинї, зайшов був до комнати свого приятеля Небсехта.

Лїкар ходив неспокійно помежи своїми фляшинками та клїтками; то відтрутив ногою якусь вязку зїля, то вдарив кулаком по столі, та розповідав Пентаурови, що застав в своїй

---

[1]) До кождої сьвятинї належало сьвяте озеро. Геродот згадує про ті представленя, які відбували ся в ночи на сьвятім озері Нейти в Саїс. Він каже: „Їх називають „містериями", але хоч я й богато о них знаю, то задля почести для них буду мовчати". — Представляно казку про Ізису, Озіріса і Сета-Тифона.

[2]) Столїстя мали убирати в одїж образи божків, а на кількох плоскорізбах знаходять ся ще гачки, до котрих причіплювано одїж. Розбиранє і убиранє божків мусїло відбувати ся після точно приписаного порядку. Що до сего обряду знаходять ся поучаючі написи в семи сьвятих місцях в Абідос.

[3]) Тота лодка називала ся „сам", а єї зображенє задержалось аж до наших часів в Сетївім домі (в сьвятини коло Курнах).

[4]) На стовпах сьвятинї в Курнах, знаходять ся написи, з котрих показує ся, що до Сетївого дому висилано відпоручників аж знад росток Ніля.

кати на поміч. Крик той зачула жінка фризиєра з другої улиці, що случайно туди переходила, та прибігла ще в пору. Незнакомий пустив тогди хлопця, котрий впав на землю, а сам вибіг через сіни на улицю. Але неустрашима жінка, котру злочинець мало також що не перевернув на землю, не попустилась єго лиш побігла в слід за ним на другу улицю, де незнакомий вбіг до дому купця Андріяля. Жінка замкнула тогди браму від камениці і зачала кликати сусідів. Прибіг зараз і єї чоловік та збігло ся богато людий і всі попереду з фризиєром Гофманом увійшли до камениці та стали там шукати душителя. Аж коли вийшли на сходи, котрими виходить ся на під, застали там під дверми скуленого незнакомого, котрий на питанє що він за один, відповів зухвало: А вам що до того? — Длячого ви душили хлопця? — Бо він мав замащені чоботи. Я хорий, мені бє кров до голови і я не можу дивити ся на дитину, що ходить в замащених чоботах. Я їх обчищу єму. — Але длячого ви душили хлопця? — Бо він не хотів стояти. — Підчас тої розмови надійшов поліциян і завів незнакомого до комісарияту, де він зізнавав так само. Здаєсь, що то чоловік божевільний. Показало ся опісля, що то був студент техніки, котрий записав в своїм записнику, що в послідних часах обчистив вже 130 хлопцям чоботи. Він казав, що з ґазет довідав ся, який переполох пішов був по місті, і сподівав ся того, що єго арештують; але єго, скоро він лиш побачив замащені чоботи, так щось перло їх чистити, що він не міг тому оперти ся — Річ очевидна, що то божевільний, і єго віддано до шпиталю під догляд лікарів.

— **Помер** Константин Ґалан, слухач прав, у Львові дня 9 с. м., в 23-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 11 цьвітня. Канцлєр Більов мав вчера довшу нараду з австрийским міністром справ заграничних ґр. Ґолуховским. О годині $2^{1}/_{2}$ приймив ґр. Більова Цїсар на авдиенциї. Відтак зложив ґр. Більов візити ріжним достойникам. Вечером видав ґр. Ґолуховский бенкет на честь канцлєра.

Будапешт 11 цьвітня. Президент міністрів Сель удав ся вчера пополудни на короткий побут до Відня аби взяти участь в бенкеті у ґр. Ґолуховского, виданім в честь канцлєра Більова.

Петербург 11 цьвітня. Росийска аґенция телєґрафічна доносить, що неправдивою єсть вість Times-а, немов би зміст манджурского договора був поданий перед підписанєм до відомости заступникам Анґлії, Японії і Сполучених Держав в Пекінї.

Брукселя 11 цьвітня. Ґенеральна рада робітників видала відозву з зазивом, аби робітники розпочали від понедїлка загальний страйк.

Рим 10 цьвітня. Кардинал Лєдоховский занедужав на запаленє легких; лікарі побоюють ся небезпечности з причини преклонного віку недужого.

комнаті, коли вернув назад до неї. Єго птички, котрі він так дуже любив, згинули з голоду, гадини повилїзали із скринок, а єго малпа мабуть зі страху перед гадинами втекла також.

— Тота потвора! — відозвав ся він сердито — поперевертала всі горшки з хрупцами, отворила собі скриню, де була мука для моїх птичок і червачків, обкачала ся в ній, повикидала через вікно мої ножі, шпильки, кліщики, мої цьвяшки, цирклї та й тростинові пера, а коли я увійшов до комнати, то она сиділа на шафі така біла, як той етіопский невільник, що день і ніч обертає жорна, і держала в руках той папірус, на котрім я позаписував був собі всілякі замітки о будові зьвірячого тіла, вислїди многих лїт науки, та перекрививши голову на бік дивила ся в него. Я хотів відобрати від неї книгу, але она втекла з нею, вискочила крізь вікно, сїла собі на керници і зачала із злости дерти папірус. Я скочив за нею, а она сїла собі у ведро і стала сїпати ланцухом та витріщивши глумливо на мене очи спустила ся в керницю. Коли я єї витягнув, она з останком папіруса скочила назад в керницю.

— Та й втопила ся бідна? — спитав Пентаур.

— Я єї знову витягнув ведром і поклав на сонце, щоби висушила ся; але она повипивала всі мої ліки і нині в полудне згинула. А мої записки з нею! Дещо, правда, мені лишило ся, але все таки треба буде на ново зачинати. От видиш, малпи суть моїй роботї так само противні як і мудрцї. Ось тут в скрині лежить тото зьвіря.

Пентаур сьміяв ся підчас оповіданя свого приятеля, а відтак пожалував страти. А тепер зажурений спитав:

— Онтам лежить зьвіря? Таже ти чей не забув, що єї мали годувати в каплици Тота коло біблїотеки. Она належала до сьвятого рода песїх голов [5]), і на ній знайшли ся всі добрі знаки. Біблїотекар передав єї тобі, щоби вилїчив єї з якоїсь хороби ока.

— Та она й подужала була на око — відповів Небсехт рівнодушно.

— Але они зажадають від тебе ненарушеного єї трупа, щоби єго забальзамувати — сказав на то Пентаур.

— Зажадають? — замуркотів Небсехт і подивив ся на свого приятеля як той хлопець, від котрого домагають ся яблока, котре він вже давно з'їв.

— Ну, наробив же ти знов щось красного! — відозвав ся Пентаур і погрозив єму дружно.

Лікар потакнув головою і сказав: — Я єї розрізав, щоби придивити ся єї серцю.

— Ти напосїв ся на серце, як тота женщина, що хоче конче, щоби всім подобала ся! — сказав на то поет. — А щож з тим людским серцем, котре тобі мав роздобути старий парашіт?

Небсехт розповів тепер не затаюючи нїчого, що зробив дїдо Уарди для него, та що він покраяв людске серце, але не знайшов в нїм нїчого такого, чого би не було й в зьвірячім серци. — Але я мушу ще видїти, як оно дїлає разом з другими частями людского тіла — сказав він — і я то собі вже кріпко постановив. Покину Сетів дім та попрошу кольхітів, щоби они приймили мене до свого цеху. Коли треба буде, то буду робити з початку службу хоч би й найпослїднїйшого парашіта.

(Дальше буде).

[5]) Малпи, звані „песїми головами“ (кінокефальос) були сьвятими зьвірятами божка Тота або божка місяця. В Тебах і коло стародавного Гермополїс знайдено богато мумії тих малп. Також знайдено велике число статуй тих малп. Їх зображувано нераз дуже вірно після натури, як они з перекривленою головою заглядають до папірусової книги. Дуже красна плоскорізба такої „песьої голови“ знаходить ся на однїй стїнї біблїотеки в сьвятини Ізіси на острові Філе на горішнім Нилю.

Надіслане.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанїнона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. І., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **звіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до біблїотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Крехове́цкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^1/_1$	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^1/_2$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^1/_4$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^1/_8$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господия *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37$^1/_2$×63 цм. 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 їлюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 152 їлюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛИНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).